

Toate drepturile de reproducere, integral sau parțial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sisteme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al deținătorilor dreptului de autor, cu excepția unor scurte pasaje care pot constitui obiectul recenziilor și prezentărilor.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINTA, CORINA

Pendulări prin paradisul pierdut / Corina Finta. - București : Berg, 2019

ISBN 978-606-9036-55-6

821.135.1

Corina Finta

Pendulări
prin
Paradisul pătrat

2019

Rai

Dacă...
Dacă-ăș fi pictor te-ăș picta în cele mai calde culori,
Dacă aș fi aviator te-ăș duce până dincolo de nori,
Dacă aș fi cântăreț ți-ăș cânta cele mai frumoase melodii,
Dacă-ăș fi fermier te-ăș duce pe cele mai înflorite câmpii,
Dacă-ăș fi zidar te-ăș duce pe cea mai înaltă clădire să adm-
răm apusul,
Dacă-ăș fi miner ți-ăș dărui cea mai prețioasă piatră,
Dacă aș fi șofer te-ăș duce să vezi cele mai frumoase locuri,
Dacă aș fi bucătar ți-ăș găti cele mai sofisticate și delicioase
mâncăruri,
Dacă aș fi stomatolog te-ăș face să zâmbești mereu,
Dar sunt un biet poet, cuvintele nu-mi ajung să-ți spun ce
mult însemni pentru mine.
Eu pot doar să fac iubirea mea pentru tine să fie nemuritoare
Iar tu, muza mea, vei trăi o veșnicie.

Tu

Și te iubesc atât de mult,
Încât îmi vine de dorul tău să plâng.
Mi se strânge inima când mă gândesc la tine,
Plâng după timpul petrecut cu tine.

Dorință

Tot timpul ne dorim ce nu putem avea,
Asta ne e firea și n-o putem schimba.
Și totuși, te doresc atât de mult,
Aș vrea mâna ușor să ți-o sărut,
Să mă joc cu părul tău rebel,
Să-l răvășesc și să-l aranjez la fel.
Mi-e tare dor de tine
Și nu trece o zi fără să mă gândesc la tine.
Simt că de tine mă îndrăgostesc,
Pentru că doar la tine mă gândesc.

Ești

Ești soare, dar și ești și ploaie,
Ești real sau ești doar vis,
Ești mare, dar ești și munte,
Ești înger, dar ești și demon.
Îmi dai putere, dar mă umpli de frici,
Mă dobori și mă ridici,
Mă liniștești și mă oftici,
Ești departe, dar ești aici...

Minunată

Prin comportamentul tău încerci să mă oprești,
Dar eu știu cum, de fapt, ești
Și că ceea ce încerci să-mi vinzi sunt simple povești.
Te cunosc mai bine decât tu gândești,
Îmi place să te văd când zâmbești,
Nici nu-ți dai seama cât de minunată ești.

Muzicanții își strâneau instrumentele. Dinăuntru hanului se auzea din când în când doar vocea hangiului: „vineeeee!”

Stătea nemișcat în fața hanului, cu trupul mic al fetei în brațe, din care viața se scursese. La picioarele lui, în praful drumului, zăcea crucea mică din lemn ce căzuse din mâna ei, iar din palma ei se scurgea încet o dâră de sânge. Îngenunche, ținând strâns la piept trupul ei micuț. Ar fi vrut să... Simțea în piept o greutate ca un bolovan ce-l apăsa puternic și ar fi vrut să se elibereze de ea urlând, dar nu putea scoate nici un sunet. Îi prinse mâna mică, însângerată, și i-o sărută. Aceeași mână în care îi pusese demult crucea aceea mică de lemn, ca să rămână mereu cu ea și să-i aline dorul.

Dorul meu demult plecat, inima nu l-a uitat... Dorul meu cândva va reveni. Gândul meu la Dor gândește, Inima se chinuiește... Avusese credință că el se va întoarce într-o zi și o va căuta. Și-l așteptase... și-l așteptase... și-l așteptase... Dar el... nu știuse, n-o aflase... Vieți frânte! A lui..., a ei... De un război stupid..., de răutatea și ura unora..., de nepăsarea altora... Văjâiiiiititul vântului... Pulbereaaaaaaa pământului, îi răsuna în minte glasul ei ca o chemare îndurerată și fără speranță, iar în fața ochilor săi vedea trei morminte, unul din ele acoperit proaspăt cu flori de iasomie.

Soarele intrase în norii negri ce dintr-o dată se strânseseră pe cer și un vânt rece ridica praful drumului. Privirea îi fu atrasă de o fereastră mică a unei odăițe din pod, unde cineva aprinsese o lumânare. Din cadrul ferestrei, cobzarul cu fața puhavă de beție, îl privea rânjind, în timp ce scuipa semințe. Îl văzu cum, continuând să rânjească și să-l privească batjocoritor, se aplecă și scuipă peste lumânarea care se stinse, apoi îi întoarse spatele și dispăru de la fereastră.

Un pui de rândunică apărut de niciunde, sau poate un înger, zbură pe deasupra lui, zbatându-și cu durere aripile și apoi se pierdu în zare.

CUPRINS

PICTORUL DE SUNETE / 5

OSPICIUL / 63

10 POVESTIRI A DOUĂ SUFLETE ÎNDRĂGOSTITE / 147

TATĂL BALERINEI / 177

RÂNDUNICA DE PE CEALALTĂ LUME / 243